

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Габрово, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Василева

Членове: Пламен Попов
Славена Койчева

при участието на секретаря Ваня Ил. Николова
в присъствието на прокурора Ж. Хр. Ш.
като разглежда докладваното от Диана Василева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224200600134 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

С присъда № 11 от 28.06.2022 г. постановена по нохд № 107 по описа за 2021 г. на Дряновски районен съд подсъдимия С.М.Ф. от гр. Велико Търново е признат за виновен в това, че на 12.01.2021 г., около 15,42 ч., по ул.“Стара планина“ в гр. Дряново, управлявал МПС - лек автомобил м.“Фолксваген голф“ с рег. №**, след употреба на наркотично вещество - кокаин, установена по надлежния ред, поради което и на основание чл.343б, ал.3 във вр.с чл.54, ал.1 от НК е осъден на една година и шест месеца лишаване от свобода, което да търпи при първоначален строг режим и глоба в полза на държавата в размер на 500 лева.

На основание чл.343г във вр.с чл.37, ал.1, т.7 от НК подсъдимия е лишен от право да управлява МПС за срок от две години, като е приложена разпоредбата на чл.59, ал.4 от НК.-

На основание чл.68, ал.1 от НК е приведено в изпълнение наказание от

три години лишаване от свобода, наложено на подсъдимия с присъда по нощд № 2282/2018 г. на СпНС, в сила от 01.10.2018 г., което да се търпи при първоначален общ режим.

Приложена е разпоредбата на чл.59, ал.1 от НК, като е приспаднато времето през което подсъдимия е бил задържан с мярка за неотклонение задържане под стража от 07.12.2017г. до 01.10.2018 г.

Съдът се е произнесъл по разноските и вещественото доказателство по делото.

В законовият срок срещу присъдата е подадена жалба от адвокат В.Ф., в качеството му на защитник на подсъдимия С.Ф.. В жалбата се навежда довод за неправилност и незаконосъобразност на постановената присъда. Сочи се, че при постановяването ѝ е допуснато нарушение на материалния закон. По делото липсвали доказателства относно твърдението, че подсъдимият е употребил наркотични вещества преди управлението на лекия автомобил, като анализа на доказателствата сочел на обратното. Сочи се и че при постановяване на присъдата и в хода на съдебното производство били допуснати множество процесуални нарушения, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Направено е искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде оправдан по предявеното му обвинение.

Срещу присъдата е подадена и жалба от подсъдимия С.Ф., чрез адвокат И.М. - договорен защитник. В жалбата е наведен довод за неправилност на присъдата. Сочи се, че от доказателствата било видно, че водачът е спрял веднага на подадения му сигнал от органите на полицията и без съпротива се е съгласил да бъде проверен. След като дрегера е показал наличие на кокаин, сам се е съгласил да му се вземе кръвна проба. Наличието на кокаин било потвърдено от експертизата, но неясно оставало какво е количеството на кокаина, намиращо се в кръвта на подсъдимия. Това било от значение, с оглед твърдението му, че системно употребявал стимулираща напитка Ред Бул, в която се съдържали неясни субстанции. Направено е искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде оправдан по предявеното му обвинение. Направено е и алтернативно искане за намаляване на наложеното наказание.

В съдебно заседание подсъдимият С.Ф. и защитникът му адвокат И.М.

поддържат подадените жалби с изложените в тях доводи и направено искане за отмяна на първоинстанционния съдебен акт и постановяване на нова присъда, с която да бъде оправдан по предявеното му обвинение. Поддържа се и алтернативното искане за намаляване размера на наложеното наказание.

Представителят на Окръжна прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна, поради което предлага да се остави без уважение. Сочи, че в присъдата е направен обстоен анализ на доказателствата по делото, като е даден отговор на всички искания на защитата. Споделя направените фактически и правни изводи в съдебния акт. Счита, че показанията на свидетеля, пред въззивната инстанция не променя фактите по делото и правните изводи. Прави искане да се потвърди присъдата като правилна и законосъобразна.

Габровски окръжен съд, в настоящият си състав, разгледа подадените въззивни жалби с изложените в тях доводи, взе предвид становището на страните в процеса и извърши цялостна служебна проверка на присъдата на основание чл.314 от НПК, като приема за установено следното :

На подсъдимия С.М.Ф. от гр. Велико Търново е предявено обвинение за това, че на 12.01.2021 г., около 15,42 ч., по ул.“Стара планина“ в гр. Дряново, управлявал МПС - лек автомобил м.“Фолксваген голф“ с рег. №**, след употреба на наркотично вещество - кокаин, установена по надлежния ред - престъпление по чл.343б, ал.3 от НК.

Първоинстанционният съд е извършил цялостен анализ на доказателствата по делото, като обективно, всестранно и пълно е изяснил фактическата обстановка по същото. Тази обстановка се възприема изцяло и от настоящата инстанция. Последната, като извърши и собствена преценка на събрания доказателствен материал в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, както и пред настоящата инстанция намира, че не се налагат различни изводи по фактите и обосновано са приети следните фактически обстоятелства:

Подсъдимият С.Ф. е правоспособен водач на МПС. От приложената по делото справка от МВР се установява, че на същия са налагани многократно административни наказания за неспазване правилата за движение по пътищата, включително и лишаване от правоуправление. С присъда по нощд № 1084/2020 г. на Р С- В.Търново, в сила от 26.11.2020 г. Ф. е бил признат за

виновен за извършено престъпление по чл.343а, ал.1, б.“в“ във вр.с чл.343, ал.3 от НК като му е наложено наказание „пробация“. С присъдата подсъдимият е лишен от право да управлява МПС за срок от една година. В приложения по делото бюлетин за съдимост е отразено, че за начало на наложеното административно наказание следва да се зачита 13.01.2021 г.

След влизане в сила на горната присъда и до привеждане в изпълнение на наложеното административно наказание, С.Ф. продължил да управлява МПС. На 12.01.2021 г., след обяд, отишъл до гр. Дряново с управлението от него лек автомобил м.“Фолксваген голф“ с рег. № ВТ**. Около 15.42 ч. се движел по ул.“Стара планина“. По същото време, в близост до офис на „Еконт“ се намирал патрулен екип на РУ Дряново, в състава на който били свидетелите Н.К. и И.Р. Последните спрели автомобила за проверка. При нея св. К. установил, че водача на автомобила е подсъдимия Ф.. Били изискани документите на автомобила и водача за проверка. Подсъдимият не е носил СУМПС и контролния талон. След установяване на самоличността му е била направена справка в ОДЧ при РУ Дряново. При нея е установено, че лицето е осъждано за престъпление, свързано с наркотици. С оглед на това полицейските служители поискали съдействие от друг екип от сектор „Пътен контрол“ за извършване на проверка на водача за употреба на алкохол и наркотични вещества. На място пристигнал екип, в състава на който били свидетелите П.П. и Г.Т. С.Ф. е изпробван с техническо средство Дрегер „Drug Test 5000“ с фабричен № ARLK-0021. Техническото средство отчетло положителен резултат за наркотично вещество - кокаин. Издаден е талон за изследване № 0054713, който е бил връчен на подсъдимия и му е разяснено правото да даде кръвна проба. В талона Ф. собственоръчно е написал, че не приема показанията на техническото средство и е заявил, че ще даде кръвна проба. Подсъдимият е посетил ЦСНМП - Дряново, като е бил придружен от полицейските служители и му е била взета кръвна проба и урина. За това е съставен протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол или наркотични вещества или техните аналози /л.23 от ДП/.

На подсъдимия е съставен АУАН № 343751 от 12.01.2021 г., в който е отразено, че същият е нарушил чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП – не носи СУМПС и контролния талон и чл.51 ал.3 от ЗДвП - управлява МПС след употреба на

наркотични вещества. Акта е връчен на подсъдимия, който го е подписал без възражение.

По делото е прието заключение на химикотоксикологична експертиза, изготвено от вещите лица С. и А. Заключениеето не е оспорено от страните по делото и съдът намира същото за обосновано. Обект на експертизата са били венозна кръв в два броя надписани, вакуумни епруветки с приблизителен общ обем 14 мл и урина един брой, пластмасов контейнер с обем около 10 мл, иззети от лицето С.Ф.. В заключението вещите лица сочат, че от извършените изследвания на предоставените проби кръв и урина се е установило присъствие на кокаин и неговите метаболити /бензоилекгониен, метилекгониин/- Списък № 1/Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина/ на НРКРВ към ЗКНВП. Вещите лица сочат, че в случая е доказана употреба на наркотично вещество кокаин от изследваното лице.

При разпита на вещите лица в съдебно заседание същите са заявили, че количествен анализ за установяване на концентрацията на наркотичното вещество в кръвната проба не е извършван, тъй като съгласно реда на изследване, установен в Наредба №1/2017г., не е налице такова изискване, а единствено доказване на самото наркотично вещество в пробата или негови метаболити.

С оглед на дадените от подсъдимия обяснения, че е употребявал големи количества енергийна напитка „Ред бул“ вещите лица са дали категоричен отговор, че не може употреба на такава напитка или на други енергийни напитки да доведе до самото вещество кокаин, както и на негови метаболити. Обяснили са, че подобно взаимодействие с получаване на фалшив положителен резултат може да се получи само и единствено при имуноаналитичните тестове, какъвто е предварителния тест със слюнка или каквито са бързите тестове за урина. Когато се говори за инструментално изследване с аналитичен метод, тогава се доказва само и единствено самото вещество.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от показанията на разпитаните по делото свидетели – П., К., Т., Р., писмените доказателства, заключението на съдебната експертиза и приложеното

веществено доказателство. Тази фактическа обстановка е правилно установена и от районния съд, който е направил цялостен анализ на доказателствата.

Подсъдимият е дал обяснения по предявеното му обвинение като отрича да е извършил престъпното деяние. Обяснява, че след като е излязъл от затвора, е преустановил вземането на наркотични вещества. Бил учуден на показанията на дрегера. Бил сигурен в себе си и затова се съгласил да му вземат кръвна проба. Ако бил употребил наркотици, то е щял да откаже да му се извърши проверка с техническо средство и тогава е щяло да мине само с административно наказание. Обяснява, че е пиел много от напитката „Ред бул“, като дори пред полицаите изпил един и изхвърлил кутийката в контейнер. Смята, че положителния резултат за кокаин се дължал именно на употребата на тази енергийна напитка. Както и първоинстанционния съд, така и настоящия въззивен състав не дава вяра на обясненията на подсъдимия. Те се опровергават от събраните по делото доказателства, обсъдени по-горе, от които може да се направи единствен и категоричен извод, че е управлявал МПС след употреба на наркотично вещество – кокаин. Обясненията на подсъдимия не се подкрепят и от показанията на разпитания пред въззивната инстанция свидетел М.М.- негов баща. Показанията на този свидетел не променят по никакъв начин установената фактическа обстановка. Свидетелят обяснява, че сина му живее с него в едно домакинство, че не е забелязал да употребява „такива работи“, че поне той не знае за „такова нещо“. Тези му показания, както и заявените предположения за поведението на сина му, не могат да обосноват категоричен извод за това, че той действително не употребява наркотични вещества, а още по-малко, че не е бил употребил такива преди управлението на МПС на процесната дата. По тези съображения съдът намира, че обясненията на подсъдимия са безспорно негова защитна теза, с която цели да оневини поведението си и да избегне наказателната отговорност за извършеното престъпно деяние.

При правилно установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд обосновано и законосъобразно е приел, че с деянието си подсъдимият С.Ф. е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна престъпния състав на чл.343б, ал.3 от НК, за което го е признал за виновен и му е наложил наказание.

Безспорно се установява от доказателствата по делото, че на 12.01.2021 г., около 15,42 ч., по ул.“Стара планина“ в гр. Дряново, подсъдимият е управлявал МПС - лек автомобил м.“Фолксваген голф“ с рег. № ВТ**, след употреба на наркотично вещество - кокаин, установена по надлежния ред - чрез съдебна химикотоксологична експертиза.

Правилни са изводите на първоинстанционния съд, че деянието е извършено от подсъдимия при форма на вина пряк умисъл.

На първо място в жалбата е наведено възражение, че в хода на съдебното производство и при постановяване на присъдата е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като не е посочена конкретика за това. При извършената служебна проверка на присъдата съдът не констатира същата да е постановена при допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната ѝ.

На следващо място е наведен довод за неправилност на обжалвания съдебен акт. Сочи се, че по делото останал неизяснен въпроса за количеството кокаин, намиращо се в кръвта на подсъдимия, както и минималното количество при което дрегера реагира. Не било отчетено и поведението на подсъдимия при извършената му проверка. Това възражение е неоснователно. Престъплението по чл.343б, ал.3 от НК е от категорията на формалните. За съставомерността му е достатъчно да се установи обективно употребата на наркотично вещество. Законът не е въвел критерии за въздействието на наркотичните вещества върху водача на МПС и до каква степен това се е отразило на способността му да шофира. Без правно значение е и времето на употреба. Наред с това не се изисква и доказване на определена концентрация на наркотичните вещества в кръвта. Доказването, че дееца управлява МПС след употреба на наркотично вещество може да се извърши с всички допустими доказателствени средства. В случая са събрани достатъчно доказателства, за това, че подсъдимият е управлявал МПС след употреба на наркотично вещество. Необходимо е да се отбележи, че по делото няма данни да е налице разлика от установеното при първоначалния тест за наркотици Дрегер „Drug Test 5000“, който е показал наличие на кокаин и заключението на химико трасологичната експертиза, която е установила наличие на същото наркотично вещество и неговите метаболити в иззетите от

подсъдимия кръв и урина.

Неоснователно е и възражението, че е останал неизяснен въпроса както е било влиянието на енергийната напитка „Ред бул“ и дали употребата на такава в по-големи количества би се отразило на резултатите от изследването. На този въпрос е даден отговор в достатъчна степен. Вещите лица са дали категорично заключение, че употребата на „Ред бул“ и на каквато и да е друга енергийна напитка не може да доведе до самото вещество кокаин, както и на негови метаболити. Не е налице каквото и да е основание да се постави под съмнение това заключение, още повече, че се касае до напитка, която се предлага на свободния пазар.

Пред въззивната инстанция защитникът на подсъдимия прави възражение за допуснати нарушения на Наредба № 1/2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, които водели до съмнение относно резултатите от изследването. На първо място защитникът сочи, че е нарушена нормата на чл.3, ал.3 от Наредбата, тъй като нямало поставени осем стикера, а само шест. Този довод не се споделя от съда. Всички действия на полицейските служители са изцяло съобразени с нормите на подзаконовия акт, за което свидетелстват както те, така и обективизираното в писмените доказателства източници. Безспорно е, че след като подсъдимия е бил спрял за проверка е бил изпробван за употреба на наркотични вещества. Проверката е извършена с тест. В съответствие с вменените му от разпоредбата на чл.3, ал.2 от Наредба1 /17г. в изданието АУАН е посочено техническото средство, с което подсъдимия е проверен, както и номера на талона за медицинско изследване. Един от осемте изискуеми стикера е залепен на талона/ съгласно чл.6, ал.1 от Наредбата./, а останалите са приложени към екземпляра на талона за изследване, предоставени на водача. Видно от доказателствата по делото е, че стикер е залепен на протокола за медицинско изследване. От протокола за приемане/предаване на биологични проби е видно, че за изследване са били предадени 2 бр. вакуумни епруветки и един бр. пластмасов контейнер, които са имали залепени на тях стикери. Дори и някой от осемте стикера да не е бил залепен и наличен, то не може да се приеме, че това нарушение е съществено, както и че същото дава основание за съмнение относно иззетите проби кръв и урина, предмет на изследване. По делото са

налице достатъчно доказателства, установяващи, че предмет на изследване на експертизата за са били именно кръвните проби и урина, иззети от подсъдимия. Това обстоятелство не се спори и от самия него.

На следващо място се навежда довод за нарушение на чл.15 от Наредбата относно изискването за минимално количество кръв и урина, които следва да бъдат иззети и да са предмет на изследване за установяване на наркотични вещества. Съдът намира и този довод за неоснователен. Видно от приложения по делото талон за изследване е, че медицинското лице е иззело от подсъдимия Ф. кръв и урина, като е отразено, че същите са запечатани и залепени със стикери, чиито номера са описани. Тези проби са предадени за изследване в химикотоксологичната лаборатория. Видно от съставения протокол за приемане и предаване на проби за анализ е, че са предадени два бр. вакуумни епруветки с приблизително общ обем 14 мл и 1 бр. пластмасов контейнер с приблизително 10 мл урина. Описани са стикерите, с които са облепени пробите и същите съответстват на тези, описани в протокола за медицинско изследване. Съгласно чл.15, ал.3 от Наредбата количеството урина, което следва да бъде иззето е с минимален обем 20 мл, който обаче е препоръчителен. По отношение количеството кръв нормата изисква да се вземат две проби с обем не по-малко от 7 мл всяка. Видно от цитираните протоколи е, че това изискване е било спазено, като не е налице основание да се приеме твърдението на защитата, че едната проба и то тази която е била предмет на изследване е била с по-малък обем от другата. Нещо повече, в заключението си, експертите изрично са посочили, че пробите кръв и урина отговарят на изискванията за токсологическо изследване в ХТЛ, т.е. кръвта е била напълно достатъчна, за да се извърши изследването по надлежния ред.

По изложените съображения настоящият състав на въззивния съд намира възражението за необоснованост и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт за неоснователно. Атакувания съдебен акт е обоснован и с него правилно е приложен материалния закон, като подсъдимият е признат за виновен по правилната правна квалификация.

Пред въззивната инстанция се навежда довод и за явна несправедливост на наложеното на подсъдимия наказание. Съдът намира и това възражение за неоснователно.

При определяне вида и размера на наложеното на подсъдимия С.Ф. наказание, първоинстанционният съд е отчетел като смекчаващи отговорността обстоятелства доброто процесуално поведение на подсъдимия и липсата на допълнителни вредни последици за осъдения. Като отегчаващо отговорността обстоятелство са отчетени предишните му осъждания. Обсъждайки тези обстоятелства съдът е определил наказанието при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства като го е определил под средния размер на предвиденото в закона, а именно в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода. Наложено му е и кумулативното наказание глоба, която е определена в минималния размер от петстотин лева.

Настоящия съдебен състав намира, че не са били отчетени в пълнота отегчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства. Като такива следва да се отчете завишената степен на обществена опасност на деянието, с оглед все по-зачистилите случаи на допуснати транспортни Происшествия след употреба на наркотични вещества. Завишена е степента на обществена опасност и на личността на подсъдимия. Той е извършил престъпното деяние в определения му от съда изпитателен срок по присъда, свързана с наркотици. Извършил е престъпното деяние и по-малко от два месеца след като с влязла в сила присъда е бил осъден за престъпление по чл. 343а, ал.1,б.„в“ от НК, свързана с неспазване правилата за движение, по която му е било наложено и наказание лишаване от правоуправление. Това, както и данните за многократно налагани му наказания за нарушаване правилата за движение по пътищата го характеризира като личност с демонстративно негативно отношение към установения в страната правов ред.

Пред настоящата инстанция се представят доказателства относно трудова ангажираност на подсъдимия – трудов договор от 01.03.2021 г. , както и два броя трудови характеристики, сочещи на положителни данни за личността му. Безспорно същите следва да се отчетат като смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, но те сами по себе си не дават основание за намаляване на наложеното му наказание. Последното в достатъчна степен е определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че определеното наказание лишаване от свобода е съразмерно на тежестта на

извършеното престъпно деяние и дееца и се явява справедливо определено, като намаляването му би било проява на неоправдан либерализъм.

Правилно съдът е наложил на подсъдимия и наказание по чл.343г във вр.с чл.37, ал.1, т.7 от НК като го е лишил от право да управлява МПС за срок от две години. Това наказание е съобразено с тежестта на извършеното престъпно деяние и данните за личността на подсъдимия. Видно от приложената по делото справка за водач/нарушител е, че същият има многократно налагани административни наказания за неспазване правилата за движение по пътищата, което го характеризира като водач на МПС със завишена степен на обществена опасност. Съдът не намира основания за намаляване на така наложеното наказание.

Настоящият въззивен състав, с оглед данните по делото намира, че с така наложеното на подсъдимия наказание ще се постигнат по най-ефективен начин целите му, визирани в чл.36 от НК и преди всичко превъзпитателната му роля по отношение на същия.

Правилно, с оглед данните за съдимост на подсъдимия, районният съд е приел, че по отношение на същия не са налице предпоставките на чл.66, ал.1 от НК, като е постановил наложеното наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода да се изтърпи ефективно. Правилно е определен и първоначалния режим на изтърпяване на наказанието - строг.

Видно от бюлетина за съдимост на подсъдимия С.Ф. е, че същият е осъден с присъда по нохд № 2282/2018 г. на СпНС, влязла в сила на 01.10.2018 г. за престъпление по чл.321, ал.3, т.2 във вр.с чл.354а, ал.1 и 2 от НК, като му е наложено наказание от три години лишаване от свобода. На основание чл.66, ал.1 от НК е отложено изтърпяването на наказанието за срок от пет години, считано от влизане на присъдата в сила. Определена е и пробационна мярка в изпитателния срок.

Видно от горното е, че деянието по настоящата присъда подсъдимият е извършил в определения му изпитателен срок. С оглед на това правилно районният съд е приложил нормата на чл.68, ал.1 от НК, като е привел в изпълнение наложеното на подсъдимия наказание от три години лишаване от свобода.

Настоящият съдебен състав констатира, че неправилно първоинстанционният съд е определил първоначален общ режим за

изпълнение на приведеното по чл.68, ал.1 от НК наказание от три години лишаване от свобода, вместо строг режим, на основание чл.57, ал.1, т.2 б.“в“ от ЗИНЗС. Общият сбор на наказанията по настоящата присъда и приведената в изпълнение надвишава две години, каквото условие се съдържа в цитираната разпоредба. Неправилно е прието, че нормата се отнася само до престъплението извършено в изпитателния срок, а за приведеното наказание се прилага самостоятелен общ режим, на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС. Когато условията по чл.57, ал.1, т.2, б.в“ от ЗИНЗС са налице, първоначалния режим и за двете наказания - приведеното в изпълнение и наложеното за престъплението, извършено в изпитателния срок, е винаги еднороден - строг. При отсъствието на протест това нарушение не може да се отстрани от въззивната инстанция, тъй като ще се утежни положението на осъдения.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че присъдата на първоинстанционния съд се явява обоснована и законосъобразна, както и че наложеното с нея наказание е справедливо определено, поради което следва да бъде потвърдена изцяло.

В съответствие с изложеното и на основание чл.338 във вр.с чл.334, т.6 от НПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 11 от 28.06.2022г. постановена по нощд № 107 по описа за 2021г. на Дряновски районен съд.

Решението не подлежи на касационен контрол.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____